

عنوان مقاله:

بررسی معماری و شهرسازی اسلامی در گذر زمان

محل انتشار:

همایش ملی معماری، عمران و توسعه نوین شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مهدیه طباطبایی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد جلفا

شهریار شقاقی - دکتری شهرسازی، استادیار و هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

خلاصه مقاله:

معماری اسلامی برگرفته از زبان قرآن است و عمق و غنای تمدن اسلام را با بهره‌گیری از روح معنویت نشان می‌دهد. این امر به گونه‌ای است که اعتقاد به توحید و ایمان به تعالیم اسلام به عنوان اندیشه‌زیبایی‌شناسی دین اسلام در معماری اسلامی تجلی می‌یابد مؤلفه‌های به جا مانده از پیش از ظهور اسلام نشان می‌دهد هنر بیش از زبان و ادبیات در زندگی انسان، وسیله‌ای برای برقراری ارتباط او به شمار می‌رفت. با وجود تفاوت، میان معماری و هنر معماری، معماری اسلامی دارای شاخصه‌های متفاوتی می‌شود که آن را از سبک و سیاق‌های دیگر بناها جدا می‌سازد. این مؤلفه‌ها شامل هندسه علمی و هنرهای ابداعی بر گرفته از اندیشه‌های معنوی شخص می‌شود. ابداعی که معمار از آن بهره‌مند می‌شد، شیوه‌ای است که در هنر معماری پیش از این سابقه نداشته است و این به علت ویژگی‌های دینی در اندیشه‌ی زیبایی‌شناسی اسلام است که در هنر معماری و شهرسازی اسلامی متجلی شده است. این مقاله وحدت و ریشه‌های اسلام و نمودی که بر هنر معماری و شهرسازی دارد و نیز کثرت در وحدت و وحدت در کثرت به عنوان یکی از شاخصه‌های بارز در معماری اسلام را مورد بررسی قرار داده و بر تاثیر و تاثیرهایی که گذر زمان بر روی معماری و شهرسازی اسلامی در طی اعصار داشته؛ نگاهی گذرا خواهیم داشت. هدف مادر این نوشتار که بر اساس تحقیقات کتابخانه‌ای و با روش تحقیق توصیفی صورت پذیرفته بررسی معماری و شهر اسلامی و ویژگی‌های آن و تغییرات حادث در گذر از برهه زمان است و در انتها نتیجه‌گیری نهایی انجام می‌گیرد.

کلمات کلیدی:

معماری اسلامی، شهرسازی اسلامی، وحدت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315107>

